Borgere for Asyl

Støttekredsen for Flygtninge i Fare

FLYGTNINGENYT NR. 1, April 2011

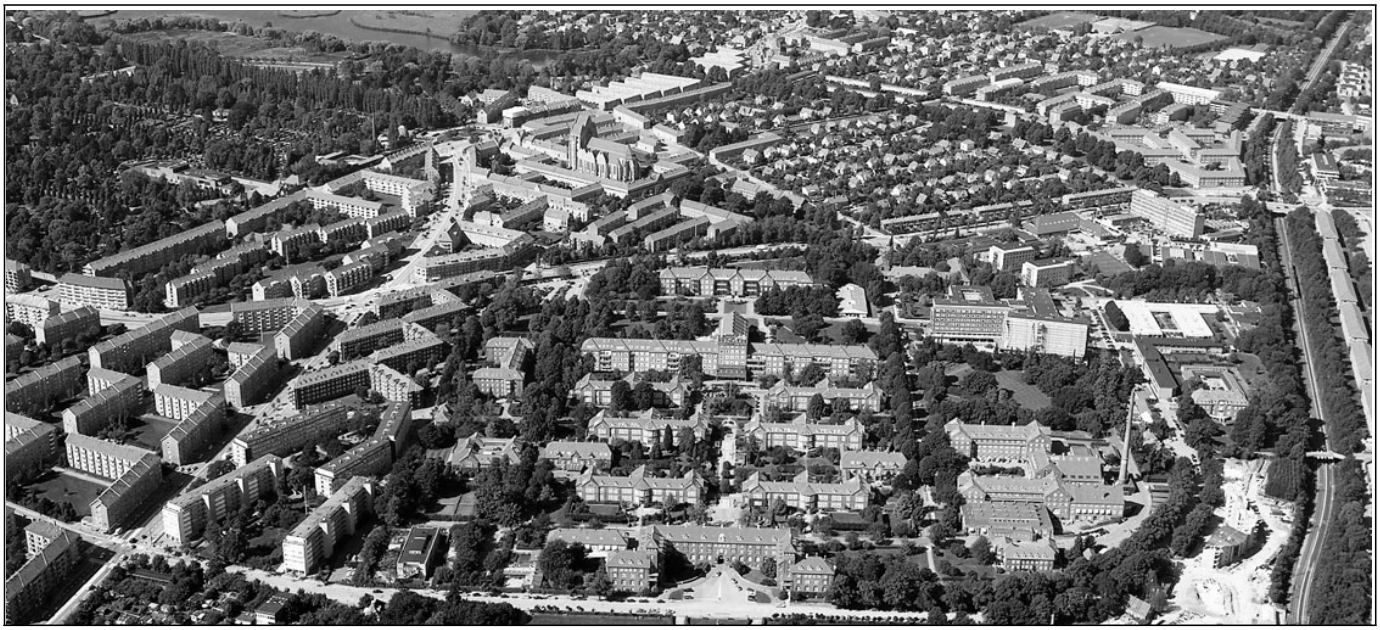

Ghettoliv anno 2011. Artikel side 14

INDHOLD:

Side:

2: Korte meddelelser: Bladudgivelse, Kontingentindbetaling, Navneforandring
3: Alvorlige påtaler fra Patientklagenævnet til to psykiatere for forsømmelighed i behandling af asylanmodere
4: Flere Patientklager på vegne af asylanmodere
6: Hvad er PTSD og Tortur
7: Grænser for ublu advokatregninger – Vi vandt i retten
7: Kvinders ret til livet er lige lidt værdsat.... i Danmark.
8: Er de fleste danskere enige med regeringens asylpolitik?
9: De farlige politiske hadekampagner
9: Skoleuddannelse til tvangsudsendte Almira…
10: Hos tvangsudsendte børn og unge i Kosovo og Montenegro.
12: Flygtningeskibet
12: 10 år i Støttekredsen for Flygtninge i Fare
13: Sommertræf på bakken med Flygtningeunge
14: Helledusseda – Ghettoliv anno 2011
15: Angreb på Gaddafi for at beskytte menneskerettigheder
16: Norge med i Danmarks kapløb om at udvise størst hensynsløshed
17: De europæiske staters shopping med flygtninges liv
18: Læger uden Grænser pressemeddelelse om Grækenland: Brug penge på nødhjælp fremfor hegn
18: Kvindeliv anno 2011
19: Flygtningebørn og Unge og Borgere for asyl på skitur vinteren 2011

Udgivelse af vores blad

Af Redaktøren

Der er gået næsten 1 år siden sidste trykte Nyhedsblad, og det er vi rigtigt kede af. Den lange periode uden blad skyldes dels, at der har været sygdom, og dels at vi har haft flere temmelig tidskrævende klagesager i Patientklagenævnet.
Helst udgav vi vores blad "flygtningenyt" fire gange årligt. Problemet er, at det tager tid at sætte op og at sende ud – tid der går fra vores andet arbejde. Samtidig ønsker vi selvfølgelig og forstår vigtigheden af at informere bidragsydere især og mange andre om vores arbejde. Vi er nu oppe på fuld kapacitet igen og håber på jeres forståelse. Vi bestræber os på at udkomme med et sommernummer.
Har du lyst til at give en hånd med og påtage dig en arbejdsopgave er du velkommen til at kontakte os på mail: arbejdfor@borgerasyl.dk eller tlf. 28 83 13 18 – mandag – torsdag kl. 13 – 17.

Indbetaling af kontingent

Af Bestyrelsen

Kære støtte/medlem

Vores aktivitetsniveau er afhængigt af, at vi har nogle indtægter. Hvis du ikke allerede har gjort det, beder vi dig derfor om at indbetale kontingent for 2011,– eller blot bidrage med et støttebeløb. Som det fremgår inde i bladet, har vi mange asylpolitiske aktiviteter og tillige aktiviteter for og med flygtningebørn og unge. For de sidste har vi i år også arrangeret og afholdt skiferie. Alt sammen koster.

Bidrag kan indbetales på vores konto i Merkur bank:
Reg.nr.: 8401 konto 103 8399
Eller du/I kan benytte vedlagte girokort.

Med venlig hilsen

Bestyrelsen, Borgere for Asyl

Nyt navn til Støttekredsen for Flygtninge i Fare:

Borgere for Asyl

På generalforsamlingen i foråret blev det besluttet at ændre foreningens navn fra "Støttekredsen til Flygtninge i Fare" til: "Borgere for asyl" med webside-navnet: "borgerasyl.dk".
Behovet for et andet navn bunder i, at navnet "Støttekredsen for Flygtninge i Fare" er langt og kringlet at udtale/huske. Nedkogning til "Støttekredsen" siger ikke en dyt om, hvad og hvem vi støtter. Det er især svært at forstå for dem, vores støtte er rettet imod: Flygtninge der søger asyl.
Af en eller anden grund er vi ikke tidligere kommet på et mere sigende navn, men er altså nu landet på "Borgere for Asyl" – nemt at relatere med webside-navnet "borgerasyl.dk"

Vi arbejder på højtryk for at få den nye hjemmeside op at køre – og gerne peppet en hel del op. Men da vi grundet vores mangel på finanser er nødt til at basere os på frivillig ulønnet arbejdskraft, trækker det lidt ud. Det skal nok komme i løbet af året.

I bladets artikler bliver benyttet både´det gamle og det nye navn her i overgangsperioden.

Med venlig hilsen

Bestyrelsen
(*Mona, Danny, Frederik, Samir, Kuki og Lise*)

Klager over inhumane læger og Patientklagenævnets afgørelser

Psykiatrisk overlæge har fået alvorlig påtale.

Af Mona Ljungberg

Efter at have forsøgt at hænge sig blev en mor til to børn i foråret 2007 tvangsindlagt på Hillerød sygehus. Her vurderede flere læger hende i højeste selvmordsrisiko. Også overlæge Henrik Søltoft på psykiatrisk lukkede afsnit var enig i denne vurdering, og besluttede at kvinden skulle tvangstilbageholdes grundet selvmordsrisiko.
Selvsamme overlæge Søltoft afgav på samme tid urigtige oplysninger til Rigspolitiet om kvindens tilstand og meddelte Rigspolitiet, at hun ikke var selvmordstruet og sagtens kunne udskrives.
På baggrund af overlæge Søltofts udsagn til Rigspolitiet blev humanitærsagen afslået genoptaget og kvinden og hendes familie et par dage senere tvangsudsendt til Kosovo: mor og to børn i alvorlig traumetilstand og ubearbejdet krise.
Det var hjerteskærende at møde familien fire måneder senere i Kosovo. - Og lægeerklæringen om børnenes mor var ubegribelig.

I Støttekredsen for Flygtninge i Fare besluttede vi at søge til bunds i sagen, her under at indhente journaloplysninger fra hospitalet og andre involverede myndigheder.
Vi indgav herefter klage til Patientklagenævnet over overlæge Henrik Søltoft og hans 1. reservelæge, Hillerød psykiatrisk lukket afsnit. Her to år efter at vi indgav klagen, har Patientklagenævnet givet os medhold.
Overlæge Henrik Søltoft har fået en alvorlig påtale og indskærpelse om fremover at udvise uhildethed (upartiskhed) og omhu i sin lægegerning. Første reservelægen døde, inden Patientklagenævnet nåede at træffe afgørelse om hende.
Familien blev tvangsudsendt på baggrund af urigtige lægeoplysninger. Ministeriet har afslået at genoptage humanitærsagen og begrunder det med, at der er forløbet 2 år, og at det dermed er umuligt at få korrekte lægeoplysninger om kvindens tilstand, da ministeriet i sin tid traf afgørelse.

Endnu en psykiatrisk overlæge udsatte traumatiseret flygtning

Af Mona Ljungberg

I centret sad hun og vuggede sit barn. Mekanisk imens hun stirrede ud i luften. Når det 3-årige barn forsøgte at kravle ud, blev det holdt tilbage og vugget eller ammet til ro. Ammet og vugget. En psykotisk mors sygelige frygt for at barnet skal få for lidt næring og komme til skade ved at stå på egne ben. Hvorved barnet underernæres, fordi det i en alder af tre år kun får modermælk, og motorisk er bagud i sin udvikling, fordi det ligger alt for meget i sin vugge. Barnets mor er psykotisk. Måske en fødselspsykose? Eller en psykose som følge af krig og overgreb på hende selv og hendes andre børn. I hjemlandet og i Danmark. Måske psykose grundet alt sammen i en pærevælling. Der er grænser for, hvor stor overlast, mennesker kan tåle at blive udsat for.

PSYKIATER KUNNE IKKE SE PSYKOSEN

Centrets psykiater kunne ikke se psykosen. Ej heller, at barnets mor lider af svære traumer (PTSD), og at det lille barn og dets søskende led under deres mors tilstand. Krisepræget kaldte psykiateren hende blot og henviste hende til Dansk Røde Kors psykotraumecenter og rådede hende ellers til at fokusere på sine børn. (Synes at være denne psykiaters standardråd til psykisk syge asylmødre). Familien fik afslag på humanitær opholdstilladelse.
For at slutte en lang historie af: kvinden var for syg til at kunne deltage i psykotraumecentrets program og henvistes efterfølgende til en kvindelig psykiater udenfor centerregi. Her blev kvinden udredt og vurderet psykotisk og lidende af kronificeret PTSD i sværeste grad.

(Fortsættes næste side

Endnu en psykiatrisk overlæge *(fortsat fra side 3)*

Familien fik på baggrund af de nye lægeoplysninger senere bevilget humanitær opholdstilladelse. Familien flyttede fra centret til en anden del af landet. Børnenes mor var dermed nødt til igen at skifte psykiater. Også psykiateren, hvor de flyttede til, fandt kvinden psykotisk og svært medtaget af kronificeret PTSD.
Sikker i min sag på diagnosen valgte jeg på vegne af kvinden og hendes familie at klage til Patientklagenævnet over centerpsykiateren, der kunne overse så alvorlige psykisk lidelse hos sin patient som psykose og svær PTSD.

VI FIK MEDHOLD I KLAGEN

Efter års tovtrækkeri, trusler og grundløse anklager fra centerpsykiaterens side har Patientklagenævnet nu givet os medhold i klagen og rejser kritik af centerpsykiateren for både forsømmelighed i sin behandling af kvinden og for sin journalføring.

Afslutningsvis skal oplyses at selvsamme ceterpsykiater i 2007 beskyldte traumatiserede asylanmodere fra diktaturstater og krigsområder for at spille syge, samt en række psykiatere for at skrive urigtige lægeerklæringer for at hjælpe asylanmodere til opholdstilladelse på et falsk grundlag.
I Borgere for Asyl kender hverken alle asylanmodere eller alle lægeerklæringer. Vi må blot konstatere, at den mand der anklager andre psykiatere for at være for humane ikke selv har forholdt sig neutral til flere af sine flygtningepatienter (vi kender til) og har afgivet urigtige oplysninger til skade for dem.

SAMMENTRÆF AF OVERLÆGER

Centerpsykiateren er overlæge på Psykiatrisk afsnit Helsingør Sygehus og bijobbede som psykiatrisk konsulent i asylcentrene (Bijob i centrene er siden ophørt). Han er endvidere kollega til indklagede psykiater Søltoft på Hillerød Sygehus. Begge indgår i ledelsen i Frederiksborg Amts Psykiatri.

Samme centerpsykiater flere udsatte asylpatienter

Af Mona Ljungberg

På vegne af yderligere to asylanmodere har vi indgivet patientklage over den ovenfor omtalte centerpsykiater.

Psykotisk kvinde fik diagnosen dement:

Den anden klagesag drejede sig om en iransk kvinde på 60 år, der har været udsat for tortur. På et højest usikkert grundlag gav omtalte psykiater kvinden diagnosen tidlig dement. (Kvinden er ellers kendt med nedsat hjertefunktion samt psykiske problemer som følge af tortur).

Ulovlig tilbageholdelse af lægeoplysninger

Psykiateren dækkede sig også ind. Efter at kvinden var blevet henvist til ham, afviste sygeplejepersonalet i centret pludselig at udlevere journaloplysninger både til kvinden selv og til undertegnede. Jeg havde ellers ført kvindens sag om humanitær opholdstilladelse i flere år, og havde hidtil uden problemer fået tilsendt journalerne – altså indtil kvinden kom til undersøgelse hos centerpsykiateren.
Asylanmodere kan ikke få humanitært ophold, uden udlændingemyndighederne får lægedokumenterede oplysninger om sygdom. Jeg måtte meddele ministeriet som sandt var, at sygeplejepersonale i centret nægtede at udlevere lægeoplysningerne og dermed spændte ben for ansøgning om humanitær opholdstilladelse.

Ministeriet kontaktede her efter centersygeplejen, og måtte efter diskussion påberåbe sig en ellers stærk kritiseret og dengang ny lov: Ministeriets ret til at indhente lægeoplysninger uden asylanmoderens samtykke. Endelig fik ministeriet så lægeoplysningerne fra centret.
Senere viste det sig, at lægepersonale i Dansk Røde Kors med baggrund i psykiaterens demensdiagnose havde fået kvinden erklæret umyndig,og en chefsygeplejerske i Dansk Røde Kors udnævnt til hendes midlertidige værge. Men heller ikke de nyerhvervede beføjelser havde fået dem til at søge opholdstilladelse til kvinden eller at varetage hendes interesser.

OPHOLDSTILLADELSE TIL LÅNS

På baggrund af demensdiagnosen fik kvinden på baggrund af mine henvendelser til ministeriet faktisk bevilget humanitær opholdstilladelse, men var om end mere ilde stedt end før. Diagnosen demens var fejlagtig. Den humanitære opholdstilladelse givet på grundlag af en fejlagtig psykiatrisk diagnose kan inddrages igen.

(fortsættes på næste side)

Kvinden selv var intetanende om demensdiagnosen. Den stod ganske vist oplyst i opholdstilladelsen fra ministeriet. Men ministeriets brev var jo på dansk, så alene af den grund forstod kvinden ikke et kvæk af indholdet. For det andet var kvinden næppe i stand til at vurdere om hun var dement eller ej. Den slags kræver specialundersøgelse, her under hjernescanning. Nogle uger efter bevillingen af opholdstilladelsen besøgte jeg kvinden ude i centret og fandt bevillingen i hendes værelse. Psykisk var kvinden svært medtaget. Jeg stolede på oplysningerne i ministeriets brev. Jeg har ingen forudsætninger for at vurdere, om en person med psykose ved siden af har symptomer på demens.

RÆDSELSSCENARIET

Hvor om alt er, kvinden flyttede med sin opholdstilladelse ud af centret og ind i en beskyttet bolig. Det nye hjemmeplejepersonale kunne godt se, at kvinden havde store psykiske problemer, men kunne ikke få hendes adfærd til at stemme overens med demens. Lægen, der undersøgte kvinden, da hendes opholdstilladelse efter et år skulle søges forlænget, kunne heller ikke.
Den fejlagtige demensdiagnose blev her efter et langt rædselsscenarium for kvinden. Hendes humanitære opholdstilladelse blev afslået forlænget, da den var givet på et fejlagtigt grundlag. Frygten for at blive udsendt til Iran og udsat for tortur igen sendte på ny kvinden i psykose og i den efterfølgende tid ind og ud af psykiatriske afdelinger. På et tidspunkt i denne proces havnede kvindens sag igen på mit bord. Eftersom hun ikke længere boede i center, og nu havde en værge udenfor, kunne kvinden selv få lov til at vælge sagsrepræsentant.

NY PSYKIATRISK UDREDNING VISTE PTSD OG TILBAGEVENDENDE PSYKOSER

Kvinden blev nu endelig udredt af andre psykiatere. Udredningen viste, at kvinden lider af periodevise psykoser og kronificeret PTSD (Post Traumatisk Stress Syndrom).
Det blev her muligt for mig fra ministeriet at få kopi af centerpsykiaterens tidligere lægeerklæringer. Det viste sig her, at centerpsykiateren havde erklæret kvinden dement, allerede inden hun var blevet hjernescannet.

Det viste sig også, at hjernescanningen havde vist celleforandringer, men at man ikke ud fra disse forandringer havde kunnet fastslå, om kvinden var dement. Forandringerne i hjernen kunne skyldes lidelsen PTSD – og viste sig ved en nye udredning at skyldes PTSD.

ER DU PATIENT BØR DU OGSÅ VÆRE SYNSK!

To et halvt år var på dette tidspunkt forløbet, siden centerpsykiateren fejlagtigt og på et meget løst grundlag havde diagnosticeret kvinden dement.

Kan man forvente at en psykotisk kvinde fatter mistanke om, at i lægeerklæringer, hun ikke kunne få udleveret, fejlagtigt står oplyst, at hun er dement? Kan man forvente, at en psykotisk kvinde, der er blevet hjernescannet, men ikke kan få scanningsresultatet udleveret, skal kende scanningsresultatet? Kan man forvente at en psykotisk kvinde, der ikke kan læse dansk, på baggrund af et brev fra ministerium og statsamt med oplysning om at hun er dement og umyndiggjort, skal få mistanke om, at hun er fejldiagnosticeret? I det hele taget i sin psykotiske tilstand være i stand til at få mistanke herom?

Det mener Patientklagenævnet. Patientklagenævnet har en forældelsesfrist på 2 år, fra det tidspunkt man med rimelighed kan forvente, at patienten fatter mistanke om lægefejl eller lægesjusk. Patientklagenævnet afviste klagen som forældet og begrundede det med, at kvinden efter Patientklagenævnets opfattelse burde havde fattet mistanke den dag hun fik ministeriets skrivelse med opholdstilladelse, hvori diagnosen ”dement” stod oplyst.

Men når Patientklagenævnet mener, man med rette kan forvente, at en psykotisk patient med svær PTSD skal fatte mistanke om, at hun fejlagtigt er diagnosticeret ”dement”! - Når Patientklagenævnet mener, man med rette kan forvente, at en ikke sygefaglig uddannet sagsrepræsentant skal fatte mistanke om, at kvinden fejlagtigt er diagnosticeret ”dement”. – Ja, så burde en psykiater – uddannet til at diagnosticere psykiske lidelser – jo netop kunne fatte mistanke om en anden lidelse end demens.

Det er efter vores opfattelse skandaløst, at centerpsykiateren fik lov til at slippe begrundet i forældelsesfrist og vidner om patienters manglende ret til beskyttelse, når lægen er partisk og inhuman.

GAV KVINDE PSYKIATRISK DIAGNOSE, DER SVARER *#IKKE #* TIL HENDES, MEN TIL HENDES MANDS SYMPTOMER:

Vi har indgivet klage over centerpsykiateren på vegne af endnu en kvinde og mor og hendes to børn. Det drejer sig om den mor, der efter selvmordsforsøg blev indlagt på Hillerød Sygehus og der udsat for overlæge Henrik Søltofts alt andet end lægefaglige behandling.
Der er klaget over, at hans kollega centerpsykiateren ved udfyldelse af speciallægeerklæring overså kvindens symptomer på depression og PTSD, og blot foreskrev hende at holde sig aktiv og passe sine børn. Problemet ved depression er netop, at den deprimerede har mistet evnen til initiativ og at passe sine børn.

Centerpsykiateren har over for Patientklagenævnet oplyst, at han ikke havde pligt til at undersøge kvinden grundigere end han gjorde.

(fortsættes næste side)

PATIENTKLAGENÆVNETS AFGØRELSE

Patientklagenævnets sagkyndige er uenig i klagen og mener ikke, at centerpsykiateren havde pligt til at foretage en grundigere udredning af kvinden end gjort. Omvendt har vi gjort gældende, at psykiaterens arbejde i centrene var et fuldt betalt bijob og patienterne derfor har krav på ligeså grundig undersøgelse som patienter udenfor centrene. Endvidere, hvis sjusket undersøgelse og diagnose er almen anerkendt faglig lægestandard i Danmark, er der noget galt med de danske standardkrav til speciallæger.

SYSTEMET OVER PATIENTEN

Ved udgangen af 2010 havde sagen verseret i Patientklagenævnet i tre år med skriverier og indsigelser frem og tilbage. Den 1. januar 2011 blev Patientklagenævnet nedlagt og et nyt system er blevet indført: "Patientombuddet". Det synes foreløbig blot at være et navneskift og hverken hæve standarden i klagesystemet eller kravene til psykiaternes standard. Behandling af klagesagen er nu startet forfra. Den kører nu på 4. år

OM PTSD OG TORTUR

Af Mona Ljungberg

PTSD er engelsk og forkortelse for Post Traumatic Stress Disorder. På dansk: sentraumatisk stress lidelse/syndrom. Flere forskellige men typiske psykiske symptomer er til stede på en gang: søvnproblemer, mareridt, koncentrationsbesvær, evt. hukommelsesproblemer, hallucinationer, genoplevelser. De sværest ramte har/får også fysiske forandringer i hjernen (cellesvind).

HVEM RAMMES AF PTSD?

PTSD kan ramme personer, der har været udsat for ekstremt voldsomme oplevelser i form af overgreb, krig, naturkatastrofer eller lignende og personer der har været vidne hertil. Symptomer på PTSD kan optræde i mildere eller sværere grad. Nogen volds/katastroferamte personer får aldrig symptomer. Andre får symptomer i perioden umiddelbart efter overgrebet/katastrofen har fundet sted. Hos andre igen kan symptomerne komme som lyn fra en klar himmel 5 – 10 år senere. Det kan være en bestemt lyd eller lugt eller syn, der pludselig fører personen ind i en tilstand af traumeoplevelsen (genoplevelse af traumesituationen): F.eks. en latter, eller et skrig, der minder om og vækker alle de rædselsfulde minder.

FOREBYGGELSE OG AFHJÆLPNING

Bedste forebyggelse imod og afhjælpning af PTSD er tryghed og garanti for sikkert opholdssted i fremtiden til den person, der har været udsat f.eks. tortur. Vished for at evt. familie er i live og bringes i sikkerhed er ligeledes vigtig.
Derfor har den danske og mange europæiske landes afslagspolitik karakter af dobbelt katastrofe for torturofre. Uanset pågældende måske ikke kan tvangsudsendes grundet manglende sikkerhed, så er alene truslen om forestående tvangsudsendelse med til at traumatisere og forværre traumer.

MANGE FORMER FOR TORTUR

Tortur kan ikke gradbøjes siger mange. Nok af den grund, at ordet "tortur "altid dækker over ekstremt voldsomme psykiske og/eller fysiske overgreb imod en person med henblik på at nedbryde personens vilje og ofte helbred. Men også indenfor ekstremiteterne findes gradbøjninger. Eksempelvis og indlysende er en person der jævnligt udsættes for tortur igennem flere år udsat for større belastning end en person der regelmæssigt udsættes for samme torturmetoder i en uge. Metoderne er mange og mere eller mindre raffinerede – men alle onde.
Det er uvist, hvor ofte tortur anvendes for at fremkalde tilståelser eller for at opnå viden om forestående planer om f.eks. et angreb. Oplysninger fremkommet grundet tortur er ofte upålidelige. Personer, der er underkastet tortur, indrømmer hvad som helst for at komme ud af pinen.

STATERNES DOBBELTSPIL

Tortur anvendes med sikkerhed for at sprede terror og rædsel. Torturregimer kører et dobbeltspil. Udadtil i forhold til andre stater nægter regimerne at anvende tortur. Omvendt overfalder politiet tilfældige på gader og stræder og det vises åbent på tv til skræk og advarsel, hvis nogen har tanker om oprør.
Mange stater med forbud imod tortur kører med på dobbeltspillet. På den ene side protesterer de imod torturudøvende regimer (f.eks. Irans præstestyre og tidligere Iraks Saddam), men omvendt afslår de ofte asyl til politiske flygtninge fra samme stater og hævder at flygtningene er utroværdige i deres oplysninger om faren for tortur i hjemlandet.

Vi vandt i retten!
Grænser for ublu Advokatregninger

Af Frederik Berggren Smidt

Det ligner regulær økonomisk afpresning af mennesker i en vanskelig situation.
Roma-flygtninge betaler og betaler og regningerne stiger. Sådan var det i mange år. I Borgere for asyl har vi set krav på op til 60.000 – 70.000 kr. fra advokat Hans Boserup.
Hvordan advokaten når frem til de skyhøje beløb, er hverken til at finde hoved eller hale i. Og når man står der i en så svag situation som man gør, når man er flygtning - og modtager trusselsbreve og stævninger til retten fra en advokat….så føler man sig ikke mange sure sild værd.
Derfor har vi i Borgere for asyl opfordret flygtninge faldet i kløerne på Hans Boserup til ikke at lade sig presse til at betale ham en krone mere – det er bedre, at flygtningene går i retten og vi hjælper dem.

Fredag den 27. august præcis kl. 9.48 kunne familien M. ånde lettet op og gå gældfri ud af retten. Dommeren kunne nemlig heller ikke finde hoved eller hale i advokat Hans Boserups redegørelse for sit gældskrav til familien M.

Vi glæder os sammen med familien M. over denne sejr.

Kvinders ret til livet er lige så lidt værdsat
….. i Danmark

Af Mona Ljungberg

Hendes liv er lige så lidt værdsat i Danmark som i Afrika. Nærmere bestemt Nigeria. Hun har fået afslag på asyl.

ET LIV SOM SLAVE

I Nigeria venter Meryana en dødsdom. Før hun gjorde sig "forskyldt" til dødsdommen var hun dømt til et liv som slave fra den dag hun blev født. Hun er kun en kvinde. Kvinder i Nigeria har ingen frihed. Fra de bliver født, er de underkastet deres brødre, fætre og onkler, fædre, alle mænd. I en tidlig alder bliver de bortgiftet og er deres mands ejendom. Dør han, har hun ingen arveret, men går selv i arv til hans familie. Bliver hun forstødt eller stikker af til storbyen, kan hun, hvis hun er heldig få et job til en løn, hun ikke kan overleve for. Hun vil stadig være afhængig af familie. Hun har ingen ret til at eje eller leje en lejlighed. Hun er kun en kvinde.
Er hun enlig mor, kan hun ikke få et job og er tvunget til et liv på gaden og vil ende med sine børn som slave i tiggerindustrien (organiseret af bagmænd, der skal afleveres til) eller mere sandsynligt i bordeller. I Afrika eller i et andet land i et andet kontinent. Måske i Danmark. Overalt er kvinder og børn til sexmisbrug en værdifuld handelsvare. Forbrugsprodukter uden krav på et liv. Hun er kun en kvinde. Datteren kun en pige.

INGEN MYNDIGHEDERS BESKYTTELSE
Går hun til politiet i Nigeria og anmelder familiens mishandling, vil hun med stor sandsynlighed også blive mishandlet af politiet. Er det lykkedes hende at flygte fra Nigeria til Danmark, vil hun med al sandsynlighed få afslag på asyl og blive tvangsudsendt til Nigeria.
Hun er kun en kvinde.

(fortsættes næste side)

KVINDEUNDERTRYKKELSE
PÅ TVÆRS AF RELIGIONER

Glem din Danmarks lærdom om, at det kun er muslimer, der undertrykker kvinder og holder kvinder som slaver. Nigeria består af en række delstater. Nogle af dem overvejende muslimske med Sharia lovgivning. Nogle af dem overvejende kristne med en anden lovgivning, men ikke mindre kvindeundertrykkende. Under Sharia kan kvinden stenes for utroskab. Under lovgivningen i de kristne dominerede delstater kan hun tæves ihjel. Det handler ikke om religion – men en fælles kulturarv (måske fra kolonitiden?). En kultur, hvor kvinden forventes at tjene og lystre. Hun er kun en kvinde. Revselse af hende er et privat anliggende, som myndighederne ikke blander sig i. De holder selv kvinder.

Meryana her er født i en kristen klan. Ni år gammel blev hun omskåret og fortæller, at hun husker smerten som var det i går. Senere blev hun og hendes forældre udstødt. På grund af en mor, der ikke kunne føde et drengebarn. På grund af en far, der ikke ville have endnu en kone, der måske kunne føde ham et drengebarn. De tog til en af de muslimske delstater, hvor Meryanas far havde venner og kunne få arbejde.

I KLEMME MELLEM MUSLIMER OG KRISTNE

Senere blev begge forældre og hendes eneste søster myrdet i en af de mange voldelige konflikter mellem Nigerias muslimer og kristne. Selv overlevede hun mange stik med knive og macheter i hendes dengang endnu unge pigekrop. Hendes fars ven, en ældre mand, fandt hende og bragte hende på hospitalet. Siden blev hun den ældre mands kone. Hendes eneste mulighed for at overleve. Efter flere års barnløst ægteskab blev hun gravid med en anden. Med hjælp fra det ufødte barns far lykkedes det hende at komme ud af Nigeria. Sharia byder på dødsdom for utroskab. De kristne områder som de muslimske på, at kvinden kun har en mand og bliver hos ham.

KVINDEdiskriminerende AFSLAG PÅ ASYL

Hun har fået afslag på asyl med besked om, at hun blot kan tage ophold i en af de delstater, der ikke har indført Sharia. Begrundelsen er, at der ikke findes en udleveringsaftale mellem delstaterne.
Problemet er blot, at det ikke er nødvendigt med en udleveringsaftale mellem delstaterne for at en myndighed kan udlevere hende til en delstat med Sharia. Det står dem frit for. Hendes mand tilhører en stor klan med forgreninger ud i hele Nigeria. Hun kan blive bortført.
Et råb om hjælp vil blive overhørt. Hun er kun en kvinde. Kvinder fra Nigeria får stort set alle afslag på asyl i Danmark.

Danmark, 8. marts 2010. Danmark 8. marts 2011, Kvindernes internationale kampdag og nødvendige kamp for livet - i Danmark.

Er de fleste danskere enige med regeringens asylpolitik ?

Af
Joan Bach
Ludvigsen

De senere år er der sket markante ændringer i den danske udlændingelovgivning. Ændringer der med jævne mellemrum dukker op til diskussion i den offentlige debat.
Gentagende gange har den danske asyl- og udlændingepolitik ligeledes stået for skud. Og det er efterhånden almindeligt kendt, at flygtningene i de danske asylcentre – mistrives. Der er kommet historier frem om flygtninge, der er blevet psykisk syge af at sidde og vente, og der har været sager om uberettigede udvisninger af flygtninge fra Danmark.

Ikke desto mindre fortsætter Danmark med at skærpe kravene.

ER DANSKERNE ENIGE?

Betyder det dermed, at de fleste danskere er enige med regeringens asylpolitik eller handler det om, at man som almindelig borger kan have svært ved at gennemskue lovgivningen? Vil Danmarks befolkning virkelig være bekendt ikke at hjælpe mennesker, der flygter fra en umenneskelig tilværelse eller skæbne - af den ene eller anden karakter?

MERYANA FRA NIGERIA

En aktuel sag er sagen om den udvisningstruede nigerianske kvinde Meryana og hendes to børn. De er flygtet til Danmark for at søge asyl. En flugt, der desværre lader til at have været forgæves. For den danske stat vil hverken give Merya

(fortsættes næste side)

na eller hendes to børn asyl, selvom kvinden bliver udvist til en dødsstraf i hjemlandet. Jeg vil ikke her gå for meget i detaljer med Meryana C´s sag andet end blot at fremhæve, at hendes dødsstraf er grundet utroskab.

At Danmark ikke vil give asyl på denne baggrund er for mig at se uforståeligt. At kvinder skal straffes med døden for utroskab er til hver en tid en krænkelse af de internationale menneskerettigheder, som Danmark også støtter op omkring, og dermed bør den siddende regering også gøre det.

HVEM KAN SÅ FÅ ASYL ?

Sagen om Meryana C og hendes to børn viser, hvor skærpet den danske asylpolitik er blevet med de senere års mange lovændringer på området. Afslutningsvis må spørgsmålet, for mig at se, således lyde, hvis Meryana C og hendes to børn ikke kan få asyl i Danmark, hvilke flygtninge kan så?
Meryana C er et pseudonym. Kvindens rigtige navn er kendt af foreningen Støttekredsen for flygtninge i fare, der pt. har søgt Flygtningenævnet om at genoptage hendes sag.

De Farlige politiske Hadekampagner

Hvordan kunne det ske? Folkemord på jøder og romaer og muslimer i 1940-erne?

- I 1970'erne: Pol Pot og de Røde khmerers folkemord i Cambodja.

I- 1990'erne: folkemord på muslimer i Bosnien. I Rwanda folkemord på tutsier!

- I dag: i Somalia og i Darfur og i Congo….Hvordan kan de ske igen og igen? Folkemordene.

HADEKAMPAGNER I DANMARK

Vi behøver blot se på vores eget lille Danmark i dag for se hvordan: Politiske hadekampagner er opskriften på den spise, som så ofte igennem historien blev til "folkemord". Folkemord startede alle med "ord". "Ord", der blev til "mord". Hadekampagner imod folk grundet deres udseende, navn, sociale ophav og det sted, de blev født på jorden.
De politiske hadekampagner kører i Danmark: skingre og imod ikke danskere og kører længere og længere ud i ekstremerne.

Og vi ved det alle: til næste års finanslov vil Dansk Folkeparti blive mere ekstreme end i år i deres hadekampagne imod udlændinge og "ikke udlændinge" med mørkrødet hud og et arabisk eller afrikansk eller asiatisk klingende navn. Som de i år var mere ekstreme end sidste år og sidste år mere ekstreme end året før og så fremdeles. Vi tror hvert år, nu kan det ikke blive mere ekstremt. Men det kan det! – Og det bliver det! Vi konstaterer det år efter år.

DET ER SKRÆMMENDE

En nødvendighed kalder Dansk Folkeparti det - og de to regeringspartier afhængige af Dansk Folkepartis mandater.(Og Ja, - had og hadekampagner er en nødvendighed for Dansk Folkeparti og for de to regeringspartier. Engang var det for at få magt. I dag for at opretholde deres magt).
For mange af os dybt ubehageligt og skræmmende. For os alle et farligt politisk spil. Kan den slags da virkelig ske i Danmark? Ja, flygtninge har allerede betalt prisen med deres liv og helbred.

-

Almira takker for vores støtte

Tvangsudsendte Almira har brug for vores støtte til skoleuddannelse.

2006 blev Almira sammen med sin familie tvangsudsendt til Kosovo efter 5 år i Danmark. Almira var 12 år, da de blev tvangsudsendt. Hun var heldig og fik lov til at starte i landsbyens folkeskole, men den sluttede, da Almira fyldte 14 år.

Almiras eneste chance for at få en uddannelse er en skole i den nærmeste større by. Skolen koster penge, det samme gør transport, skolebøger, papir, etc. Penge Almiras familie ikke har. Almiras far er syg og kan ikke klare et job.

Med vores støtte er Almira startet på en 3-årig engelsk sproglig uddannelse. Vi sender månedligt 100 Euro (800 kr.) til Almira

På besøg i november 2010 hos tvangs-udsendte børn og unge i Kosovo og Makedonien

Af Mona Ljungberg

Det blev til mange glade gensyn, udflugter og en økonomisk håndsrækning til børnefamilierne (kontant støtte og til nogle børn meget tiltrængt sko eller overtøj).

Både fod og sko tilhører Adisa. De eneste sko hun havde at stikke fødderne i på en regnfuld novemberdag i 2010. Det har vi lavet om på.

På billedet ovenfor: Tiltrængt udflugt og afveksling i byen med Nelis, Adisa, Dalila og Almira (Alle tvangsudsendt 2006).

Nelis 20 år – blev glad For hjælp til computer .

Nelis har haft fødselsdag og ønskede sig en ny computer. Han havde selv sparet halvdelen op. Anden halvdel fik han i fødselsdagsgave af Borgere for Asyl.

Nelis er en intelligent ung mand. Alligevel begrænser hans uddannelse sig til et magert undervisningstilbud han og de andre asylbørn fik under deres opvækst i Danmark. Det ringe undervisningstilbud i Danmark betød, at Nelis efter tvangsudsendelsen til Kosovo ikke fik lov til at starte i 8. klasse/mellemskole. Uden skole ingen uddannelse. Nelis har i dag et arbejde (arbejder ca. 50 timer om ugen og får 1500 kr. i løn om måneden). I forhold til prisniveauet i Kosovo er lønnen peanuts.

Almira 16 år mangler penge til skolen

Almira 16 år kan ikke få lov til at starte i mellemskolen. Almira håber nu, at vi i Støttekredsen kan finde nogle, der vil hjælpe os med at sponsorere en engelsksproglig uddannelse på en privat skole over de næste 3 år.

Det håber vi også. Almiras far har en alvorlig rygskade og har ingen indtægt.

Udgifter til skole, transport til skole, skolemad, tøj, bøger etc er ca. 100 euro pr. mdr.

Bidrag til kosovofamilierne. Bidrag til vores aktiviteter Bidrag kan indbetales til vores konto i Merkur bank: 8401 103

Damir er fra landsbyen beskrevet på billedet til højre.

Damir var kun 3 år, da han og hans familie blev tvangsudsendt i 2006. De lever nu i svær fattigdom.

Takket være støttebidrag og kontingenter kunne Borgere for asyl bringe gaver og lidt kontanter til familien. Damir har to søstre.

I Kosovo er der kulturforskelle mellem de mange etniciteter, men nok endnu større kulturforskelle mellem land og by – modernitet og traditioner – fattig og rig. Billedet ovenfor er fra en afsondret landsby i bjergene. Kvinderne på billedet er etniske goranier og fester i anledning af Bajram. Også i den festlige anledning har yngste kvinder taget deres brudetøj på.

Flygtningeskibet

Fattigdom rundt om i verden fik i august 70 bådflygtninge til at indtage den danske kutter M/S Anton og sætte kursen mod danske havne.

Det er kunstneren Jens Galschiøt, der har produceret 70 bådflygtninge i bronze om bord på den lille kutter.

Begivenheden er et led i en stor oplysningskampagne om FN's 2015 mål: at nedbryde fattigdom, så færre mennesker behøver at flygte. Første sted Flygtningeskibet lagde til kaj var i Randers havn august 2010. M/S Anton har siden været lagt til i flere danske havne.

Skipper og "bådflygtninge" har været så venlige at medbringe asylbørnenes fotoudstilling "Med i bagagen" på den lange og slidsomme rute igennem de danske farvande.

Asylbørnenes fotografier er med for at vise:

Flygtninge afskaffes ikke ved at holde mennesker fast i fattigdom - men ved at afskaffe fattigdommen.

Når skibet lægger til i Nyhavn i maj, vil der, om alt går vel, blive slået telt op – så det er muligt både at se Jens Galshiøts skulpturer og asylbørnenes fotoudstilling.

Nogle af børnene bag fotografierne -mange af dem efterhånden unge - vil til den tid deltage i et særarrangement og fortælle om grunden til deres flugt og livet som flygtning.
Projektet er blevet til i et samarbejde mellem kunstneren Jens Galschiøt og Landsforeningen "Levende Hav", som ejer miljøkutteren "Anton".
Projektet er støttet af DANIDAS oplysningsmidler og paraplyorganisationen "Projektrådgivningen", der har ca. 250 udviklingsNGO´er som medlemmer.

Med venlig hilsen

Knud og skipper på MS/Anton
Billedkunstner Jens Galschiøt

Unge på flugt (asylzombierne)
Støttekredsen for flygtninge i Fare (Borgere for asyl).

10 år i Støttekredsen for Flygtninge i Fare

Af Bestyrelsen

Første december 2011 gik en lille gruppe mennesker sammen om at oprette foreningen "Støttekredsen for Flygtninge i Fare". Siden er vi vokset til en stor gruppe og mange grupper mennesker, der støtter asyl til Flygtninge i Fare. Danmark sender dog stadig flygtninge ud til lande, der udøver tortur. Så der er stadig behov for os.

Vi satser på at markere vores 10-års fødselsdag med forskellige nye initiativer.

Har du lyst til at tage del og give en hånd med i arbejdet, så send en mail til jubi@borgerasyl.dk eller ring 28 83 13 18.

Sommertræf

– på Bakken med flygtningeunge

I år var der ikke penge til en sommerferie til de unge vokset op i centrene. Men en pinsetur på Bakken med turpas og hvad sig dertil hører (bytur med spisning) blev der råd til. I en kold tid bringer vi her nogle solstråler:

Bakkens vandrutschebane for børn og barnlige sjæle. Her er det Afshin fra Irak, der styrer løjerne. Efter 8 år i Danmark fik Afshin og hans familie opholdstilladelse.

Arjola (14 år) og Edita (13 år). Arjola er flygtning fra Albanien. Edita er flygtning fra Azerbadjan. Efter 8 år i Danmark blev Edita og hendes forældre tvangsudsendt i 2007. De måtte flygte til Rusland og kom i 2010 til Danmark igen. Editas mor er alvorligt syg.

Ziko fra Irak kom til Danmark 9 år gammel sammen med sin mor og søstre. I dag er Ziko 21 år og har stadig ikke asyl. Ziko bor i Sandholmlejren.

Helledusseda jeg bor i ghetto

Af Mona Ljungberg

Det er vel et par måneder siden nu …. Regeringen og Dansk Folkeparti på ucharmerende vis gik i offensiven og udråbte stort set alle sociale boligejendomme til ghettoer. Kun få uger senere dumpede brevet fra for- sikringsselskabet på ligeså ucharmerende vis ind ad brevsprækken: 200 kr. i årlig præmieforhøjelse for din indboforsikring… *"flere dyre ting i hjemmene"…. og …"Du bor i et område, hvor den reelle risiko har vist sig at være væsentligt højere, end vi før har regnet med i vores prissætning".. "venlig hilsen"*

SOCIALT UDLEJNINGSBYGGERI
UDRÅBT TIL GHETTO OVER ALLE GHETTOER

Helledussseda, hvor jeg bor i ghetto. Men det er der sådan set ikke noget nyt i, hverken for forsikringsskabet eller jeg, for jeg bor i Nordvest kvarteret i København. Nærmest per tradition udskældt og udråbt til ghetto. Det nye er, at stort set al social boligbebyggelse - og fordi det er social boligbebyggelse - af VKO-partierne er blevet udnævnt til "ghetto-boliger". Jeg bor nu ikke længere kun i ghetto, men i ghetto-ghetto: dobbeltghetto.

Her er nu ellers så pænt her i ghetto-ghettoen i nordvest. Det siger de også, dem der besøger mig for første gang (og altså ikke bor i området eller tidligere har haft et ærinde her). *"Guuud hvor er her pænt og sikken dejlig lejlighed og hvor er her lyst og udsigt til grønt – det havde jeg slet slet ikke forestillet mig"…".hmmm ja, Nordvest er vel bedre end sit rygte, men det ved man jo ikke, når man aldrig har været her….hmmm…."*
Hvad forestillingen var inden besøget, melder historien aldrig noget om. Vel heller ikke nødvendigt at sige noget. Jeg ser fjernsyn og hører radio og læser aviser og politiske skræmmekampagner. Om os der bor i Nordvest og vores kvarter.

ARBEJDERNE BREDTE SIG
FRA BROKVARTERERNE TIL NORDVEST

Hvad er så nordvest og hvem er vi så os i ghetto-ghetto -dobbelt-ghettoen? – Så langt tilbage jeg kan mindes og længe før, har Nordvest kvarteret traditionelt været udråbt som ghetto af den ene og den anden slags. Således også mange år før end, der fandtes så meget som en ikke europæisk flygtning eller indvandrer i Danmark.
I tidernes morgen og i takt med industrialisering og fabrikker skød op ud over Nordvests daværende marker, skød også kommunale etageejendomme op til arbejderfamilier, husvildeboliger til arbejdsløse og fattiglemmer, fraskilte mødre m.fl. Mange af kommunens boliger var 1-værelses lejligheder med kakkelovn og uden bad. Men trods alt var her i boligkvarteret side om side med fabrikkerne mere lys og luft end i brokvarterernes baggårdsslum.

Fra FATTIGLEM TIL SOCIALE BOLIGER

Omkring 1940 indførtes gradvist bedre boligforhold for arbejderfamilierne. Der blev oprettet noget så moderne og solidarisk som sociale boligselskaber (boligerne ejes af arbejdernes/ lavindkomsternes interesseforeninger og får offentligt tilskud mhp at sikre en sund og tidssvarende bolig til folk fra små kår. Tidligere: typisk arbejderfamilier).

Meget af det sociale boligbyggeri i Nordvestkvarteret er opført i midten af 1930 – 1940 til datidens arbejderfamilier og som en pendant til brokvarterernes baggårdsslum og kommunens ejendomme. For første gang fik arbejderne – folk med lavindkomst – adgang til sunde varme boliger med moderne faciliteter og efter datidens boligforhold: plads (2 -2½ værelse) og lys og luft og grønne græsplæner og til børnene legepladser.

Da NORDVESTKVARTERET BLEV GJORT TIL LOSSEPLADS FOR SAMFUNDETS UDSTØDTE

Sociale boliger til trods og borgere, der svarede enhver sit: – Nordvest-kvarteret var/blev berygtet – eller rettere de kommunale ejendomme ud til Tomsgaardsvej og husvildebarakkerne, der forblev i kvarteret helt frem til 1990. I samme årti blev Christiania rømmet for narkomaner. Efterfølgende blev de henvist til kommunens lejligheder i Nordvest! I samme årtier kom også den store psykiatrireform, og indebar at psykiatriske sengepladser blev nedlagt i hobetal. Mange svært sindslidende blev istedet indlogeret i kommunens ejendomme i Nordvest. Indtil for ti år siden blev kommunens ejendomme i øvrigt hverken vedligeholdt eller moderniseret.
Siden er andre af samfundets udstødte kommet til:

Flygtninge og indvandrere – men de er ikke nødvendigvis kriminelle, narkomaner eller psykiske syge.

FLYGTNINGE OG INDVANDRERE har MEDVIRKET TIL KVARTERSLØFT

Ironisk nok var hetzen imod flygtninge og indvandrere med til at sætte fokus på det forsømte Nordvest-kvarter. Igennem de sidste ti år er der blevet rettet op på forsømmelserne. Kommunens boliger er blevet renoveret. I kvarteret er der i dag lejligheder for både børnefamilier og for enlige og grundet de sociale boliger til en husleje til at betale for folk med lavindkomst, også for unge på SU.

Flygtninge og indvandrere er i dag med til at puste nyt liv i vores kvarter. Med dem er et nyt butiksliv så småt ved at komme i gang igen her i Nordvest. Butikslivet, nytilflytninger af børnefamilier og unge tilsammen med de renoverede boliger og de kommunale tiltag, såsom nyt bibliotek, skole og kulturhus, har igen gjort Nordvest kvarteret til et rart sted at bo.

NORDVEST-KVARTERETS ØVRIGE ATTRAKTIONER

Dertil har vi, der bor i Nordvest-kvarteret noget så misundelsesværdigt her i storbyen som nem adgang til grønne områder. Næsten uanset hvor man bor i Nordvest, er der adgang til grønne arealer - gårdhaver og parker. Selv bor jeg med stor grøn gårdhave til den ene side. På den anden side er Bispebjerg kirkegård, der i størrelse og anlæg minder om Charlottenlund. Bagved kirkegården ligger mosen og i en tid lig morgenstund – mosekonen og brygger og gør himlen til ligeså smukt et naturfænomen som mosen itself.

I dag er Københavns Nordvest kvarter stedet, hvor forskellige kulturer og samfundslag og generationer og modernitet og historiens vingesus mødes. Landsbyens gadekær på Utterslev torv og en gammel Købmandsgård vidner om landbolivet engang. Andelsmejeriet "treenigheden" er nedlagt, men den fine hvide bygning, hvor mælken blev indleveret står endnu. Det samme gør nogle af de gamle fabriksbygninger "strømpefarveriet" og vidner om overgangen fra landbrug til industri. Det samme gør gadenavnene og de mange af VKO-flertallet så udskældte sociale boliger.

Alt er ikke rosenrødt i Nordvest. Heller ikke i Nordvest. Du vil også kunne finde folk, der er utilfredse med at bo her. Men du vil også kunne finde mange, der som jeg elsker at bo her – og næppe havde haft et rart sted at bo, hvis hele boligmarkedet havde været privatiseret og ejerlejligheder.

Mona Ljungberg,
5. generations indvandrer

Angreb på Gaddafi for at beskytte menneskerettigheder?

EU betalte Gadaffi millioner af Euro for at agere grænsevagt mellem Afrika og Europas grænser. Der var ingen europæiske (og ingen danske) skrupler og tanke på menneskerettigheder- selvom Gaddafi udsatte flygtningene for tortur.

Danmark tvangsudsendte flygtninge til Libyen og Gaddafi.

Bliv medlem af Borgere for Asyl

Støttebidrag indbetales til Borgere for Asyls Bankkonto

i Merkur Bank: Reg. nr.: 8401 Konto nr. 103 8399

Sammen kan vi gøre noget som vi ikke kan gøre hver for sig

Norge med i kapløbet om at udvise størst

H E N S Y N S L Ø S H E D

Af Mona Ljungberg

Det startede i Danmark omkring årtusindskiftet. Flygtninge, der kom til Danmark, fik stort set alle afslag på asyl. Efter afslag blev de stuvet sammen som slagtekvæg i dertil indrettede centre. Der var de så i årevis, tvunget til at leve under kummerlige forhold, indtil der blev sikkert i hjemlandet og Danmark kunne sende dem ud. "Sikkert" vil sige, at de udsendte måske ikke blev udsat for nye overfald. "Sikkert" vil sige til lande uden offentligt socialt netværk, hvor børnefamiliers tidligere huse lå i ruiner, var besat, og handicappedes familier var dræbt.

Foregangslandet DANMARK

Blandt de udsendte var en Kosovofamilie: mor og far og tre børn, flygtet til Danmark 2001 – tvangsudsendt til Kosovo 2006. En tidlig morgenstund var de blevet hentet af et stort politiopbud og i en såkaldt "overraskelsesaktion", som var de farlige forbrydere. Mon de børn nogen sinde glemmer, hvordan de blev vækket den morgen, politi alle vegne og rædslen over, hvad der skulle ske. Familien fik 10 – 15 minutter til at komme ud af sengen og pakke sig og få overblik, inden de blev beordret ind i den ventende politibil. De blev kørt til lufthavnen, hvor de sad i fem timer uden vådt eller tørt, og så sat på et fly.
To måneder senere besøgte jeg familien i Kosovo. Indlogeret 5 mennesker i et forfaldent værelse hos nogle bedsteforældre. En madras på gulvet udgjorde det for seng. Der stod de så: to nervenedbrudte forældre og tre nervenedbrudte børn. Børnenes far stadig svært påvirket af den tortur, han har været udsat for inden flugten til Danmark i sin tid. Han var og er rædselsslagen for at opholde sig i Kosovo.

FN ADVARSEL

Af hensyn til tilfælde netop som denne far påpeger FN, at det kan være umenneskeligt at forlange torturofre skal tage ophold i deres hjemland. Umenneskeligt at skulle bo blandt og ved siden af sine overfaldsmænd/torturbødler, og derfor bør tildeles opholdstilladelse af humanitære hensyn.

Flugten til Norge

Et par måneder efter mit besøg i Kosovo var familien igen på flugt. Vel halvandet års tid tilbragte de på må og få rundt omkring i Europa, inden de endelig endte i Norge sommeren 2008. Kort efter ankomsten til Norge, blev begge børnenes forældre indlagt grundet psykiske problemer. Børnenes mor efter et selvmordsforsøg. Børnenes far psykotisk. Forældrene blev udskrevet igen. I perioder har børnene været anbragt i en fosterfamilie (plejefamilie). I andre lange perioder overladt til at passe på sig selv og deres forældre, sløvede af medicin til at holde angsten nede. Den mellemste af børnene har flere gange forsøgt selvmord i en alder af bare 16 år. Sådan er to år forløbet i Norge.
Alligevel har familien uden tvivl under sit to års ophold i Norge haft bedre forhold, end den nogen sinde havde i Danmark. Både forældre og børn.

TVANGSUDSENDELSE FRA NORGE

Men Norge har nu som Danmark gjorde i sin tid, sendt familien ud. Norge har så valgt at udsende familien til Serbien grundet børnenes fars rædsel for at opholde sig i Kosovo.
Det er indlysende, at de tre børn, en af dem efterhånden voksen, er præget af en opvækst i en slags ingenmandsland. Ti år har det efterhånden stået på, regner vi krigstiden med, hvor familien var drevet væk fra deres bolig og på intern flugt med skjul i Kosovos bjerge og skove.

FØR VAR NORGE ET FORBILLEDE

Indlysende er også, at Norge har besluttet at tilsidesætte hensynet til børnene og deres behov for ro og et offentligt netværk til at hjælpe dem.
Hidtil har mange af os i Danmark set op til Norge. Norge har i sin udlændingelov hidtil haft indarbejdet hensynet til børn, når der blev truffet beslutning om en børnefamilies fremtidige skæbne. Dette blev ændret i 2008/2009.
Ovenstående skal ikke forstås, at vi mener, at når Norge tager sig af, behøver vi ikke at bekymre os i Danmark. Vi er en hel del danskere, der gør alt, hvad vi kan for at få den danske stat til at leve op til sit ansvar og udvise humanitære hensyn til flygtninge. Det lykkedes ikke i forhold til Kosovoflygtningene. Ej heller i forhold til familier med mindreårige børn. Norge blev således ikke blot mange flygtninges trøst og håb men også mange af os danskeres tro og håb på fastholdelse af en bedre verden, end den Danmarks regeringsmagt forsøger at skabe.
For os at se er løsningen på flygtninges problemer ikke, at andre lande lader sig smitte af Danmarks dårlige manerer og fralægger sig ansvaret for flygtninge og deres børn. Vi ser, det er lykkedes Danmark at få flere og flere lande med på ideologien om et verdenssamfund med over- og underrangsborgere. Det er jo hvad afvisningen af flygtninge er. Og for hver enkelt underrangsborger en humanitær katastrofe. Og der bliver flere og flere af disse katastrofer efterhånden som flere lande, her i blandt nu også Norge, hopper med på kapløbet om at opføre sig værst.

De europæiske staters SHOPPING MED FLYGTNINGES LIV

Dublin-forordningen er en aftale mellem de europæiske lande og i den officielle version skabt for at sikre flygtninge bliver taget imod i et land – eller sagt med andre ord - sikre flygtninge ikke bliver sparket rundt imellem de europæiske stater uden at kunne få behandlet sin anmodning om asyl.

Når en person på flugt eller fordrevet fra sit hjemland banker på døren til Europa, skal det land, der bankes på (såkaldte førsteland) tage imod og tilbyde asyl, såfremt den pågældendes liv er i fare grundet forfølgelse i hjemlandet. Foranstående blev aftalt mellem de europæiske stater på et møde i Dublin engang. Deraf navnet: Dublinforordningen.

I teorien skal Dublinforordningen tillige sikre at alle europæiske stater deles om at tage ansvar for flygtninges overlevelse og sikkerhed. I teorien. For i praksis er der færre flygtninge, der først banker på døren til Europa ved den danske eller svenske eller finske grænse eksv. og langt flere, der banker på ved grænserne i syd: Grækenland, Italien Spanien. For en flygtning fra Afghanistan, Irak, Afrika m.fl. er det stort set umuligt at undgå at skulle krydse et af disse tre sydeuropæiske landes grænser for at komme ind i Europa til et af de øvrige Europæiske lande lidt eller meget længere mod nord. Et af de tre sydeuropæiske lande: Italien, Spanien, Grækenland er derfor for de fleste flygtninge porten til Europa og første indrejseland i Europa.

Det burde være indlysende, at de tre Sydeuropæiske lande hverken kan eller bør stå alene med ansvaret for de mange mennesker, der tvunget af nød og forfølgelse søger til Europa. Det burde være indlysende at øvrige Europæiske lande bør tage solidarisk ansvar både med flygtninge og øvrige europæiske lande for de tilrejsende flygtninges fremtidige sikkerhed. Igennem årtier har Italien *ikke* været et sikkert land. Spanien forsøger at hjælpe flygt-

ningene, men kan heller ikke blive ved. I Grækenland er forholdene usle, flygtningene udsættes direkte for livsfarlige vilkår. Men indtil for nylig har alle de andre europæiske lande fralagt sig deres ansvar for at tage imod flygtninge og sendt hvem de kunne tilbage til Grækenland under påberåbelse af Dublin-forordningen.

Nu er der faldet en EU-dom, der indskærper Danmark og andre lande ikke at sende flygtninge tilbage til Grækenland. Men ærlig talt, tilbagesendelserne burde jo være ophørt for længe siden og uden EU-dom. Det er ikke forbudt at tænke selv eller at tage ansvar uden at blive det pålagt.

Desperate mennesker på flugt fra fattigdom og krige og diktaturer drukner i havene ud for sydeuropa. – Forholdene på havene og i Grækenland er ikke blot et resultat af græsk flygtningepolitik – men er et resultat af mange europæiske landes uansvarlige flygtningepolitik – her under også Danmarks. Det samme gælder forholdene for flygtninge indrejst og fanget i Grækenland.

Kontingent for 2011

Vores aktivitetsniveau er afhængigt af, at vi har nogle indtægter.Derfor beder vi dig om at indbetale kontingent for 2011, hvis du ikke allerede har gjort det – eller blot bidrage med et støttebeløb. Bidrag indbetales til vores konto i Merkur Bank: reg. nr.: 8401 Konto: 103 8399

Grækenland - Brug penge på nødhjælp i stedet for sikkerhedshegn

Pressemeddelelse 27. januar 2011
Fra Læger uden Grænser

"Intet menneske burde være udsat for den behandling", siger Ioanna Pertsinidou, nødhjælpskoordinator for Læger uden Grænser om situationen i detentionscentre for asylsøgere i Grækenland

Læger uden Grænser opfordrer derfor nu de græske myndigheder til omgående at forbedre leveforhold for asylsøgerne i de overfyldte centre.

"Der er så mange mennesker i centrene, at der ikke er plads til at ligge ned i cellerne, der heller ikke er opvarmede, selv om temperaturen er under frysepunktet. I et af centrene svømmer toiletterne over i cellerne, hvor asylsøgerne bor og sover", fortæller Ioanna Pertsinidou.

Læger uden Grænser har i de seneste to måneder behandlet asylsøgere i tre grænsepolitistationer og et detentionscenter. Flere end 850 asylsøgere har modtaget behandling, oftest for luftvejsinfektioner, hudsygdomme og maveproblemer – lidelser forårsaget af de elendige levevilkår. Alene de seneste uger er adskillige mennesker omkommet i forsøget på at krydse grænsen.

De græske myndigheders planer om at opføre et grænsehegn, øge grænsekontrollen og udstationere EU's FRONTEX grænsevagter er ikke realistiske løsninger på problemet.

Læger uden Grænser har behandlet flere end 850 asylsøgere i græske detentionscentre. Foto: © Joulia Kourafa/MSF

"Det er virkelig kynisk at stuve folk sammen i detentionscentre, mens man poster penge i pigtråd og grænsevagter. Grækenland har en klar forpligtelse til at tage sig ordentligt af de mennesker, som søger asyl i landet", siger formand for Læger uden Grænser, Jesper H.L. Jørgensen, og tilføjer:

"De mange migranter og asylsøgere flygter fra vold og menneskerettighedskrænkelser. Yderligere stramninger vil kun sende dem ud på længere og mere farefulde rejser i hænderne på kyniske menneskesmuglere. Indsatsen skal fokuseres på human behandling af asylsøgerne, og det bør ske omgående".

Læger uden Grænser har ydet lægehjælp og psykosocial hjælp til asylsøgere i Grækenland siden 2008.
/ss

Kvindeliv anno 2011

Foto: RAWA

I Afghanistan straffes kvinder med fængsel, når de har været udsat for voldtægt. I Afghanistan er der danske soldater. Soldaterne skal bl.a undervise afghanerne i menneskerettigheder, som den danske regering kalder Danmark foregangsland for.

I Danmark anno 2010 straffes (udenlandske) kvinder med fængsel, når de har været udsat for kidnapning og holdt i fangenskab og mange gange dagligt udlejet til voldtægtsmænd i Danmark.

I Nordjylland har politiet fået lov til at sende handlede kvinder på krisecentre i stedet for i fængsel – fået lov til at behandle mishandlede kvinder som ofre og ikke som forbrydere. Vi taler og skriver december 2010 – før udenlandske handlede kvinder i Danmark fik status som en slags mennesker. Vel i sidste øjeblik.

Den 2.maj 2011 skal Danmark eksamineres i menneskerettigheder af FNs menneskerettighedsråd. Det ville ikke have set kønt ud…..

Flygtningebørn og unge
Skitur i Sverige vinteren 2011

Af Mona, Sara & Christian

INTEGRATION ER INKLUSION

For 1½ år siden kunne Borgere for asyl med økonomisk støtte fra Robinsohn fonden give en gruppe unge flygtninge deres livs hidtil eneste sommerferie.

STØTTE FRA TRYGFONDEN 2011

I vinteren 2010/2011 har vi med en støtte på 100.000,- fra TrygFonden givet de unge mennesker en ferieoplevelse nummer to: En uges vinterferie på ski. Turen gik til Sverige.

Det drejer sig om en gruppe unge mennesker (piger og drenge) på 14 – 18 år vokset op med krig, forfølgelse, armod, og i flygtningecentre i Danmark og med frygt for dagen i morgen.

Selv kalder de sig asylzombierne. "For til sidst bliver man på en måde til en zombi af at gå rundt og spekulere og ingenting kunne gøre ved det" fortæller de.

Ansøgning og dermed bevilling var begrundet i, at de unge mennesker med flygtningebaggrund ligesom danske unge har behov for ferier med rare og sjove oplevelser, aktiviteter – og både at opdyrke nye bekendtskaber men ikke blot: som andre har de også brug for at dyrke og fastholde gamle venskaber.- Kammeraterne de voksede op sammen med og blev tæt forbundet med under så særlige forhold som i flygtningelejre – tvangsflytninger og hvad den danske systempolitik ellers indebærer.

Ferie er ikke kun ferie..

Ferie er ikke kun ferie. Ferie er også oplevelser at glæde sig til og dele med de andre unge, når de fortæller om turen, der gik til Mallorca eller Bornholm, eller hvor den nu gik hen. Man er udenfor, når man ikke har andet at bidrage med end oplevelsen af facaderne i Tåstrupgård – dag ud og dag ind – året rundt.

Arjola er også en oplevelse

Fortsættes på bagsiden

POSTKORT FRA SVERIGE
FEBRUAR 2011

Silver stod på hovedet og spærrede for alle i liften og troede han havde brækket halsen. Men hovedet sidder fast endnu. Helin var sej og fløj ud i bakke 3 og landede i armene på en fremmed mand. Ayub og Franko og Hassan kørte op til toppen med liften og måtte tilkalde ski-ambulancen, fordi de ikke turde køre ned igen. Cola-Arjola kørte ind i Avin og troede at skiene der fløj rundt i luften var Avins. Men det var Arjola-Colas. Nikola bagte godnat-boller til os alle sammen. Fanar endte sammenkrøllet i et hul i skoven. Awas Og Ayub ville ikke på skiskole og faldt 7 gange på 5 minutter. Så ville de gerne på skiskole. Helin har lært at hun skal styre skiene og ikke omvendt. Sara stod på hovedet i en snedrive. Mona tog en maveplasker og landede som en flodhest. Cola-Arjola kørte rundt med åben mund og troede hun skreg. Avin sagde ja, ja og hendes skilærer, at det siger I danskere altid. Ayub slog verdensrekorden på world Cup bakken. Det var ikke med vilje, men fordi han ikke turde bremse. Raad og Silver og Hassan væltede rundt. Det gjorde Kristian også, da han skulle hjælpe dem op. Julijana fløj som supermand, men landede knapt så elegant som ham. Fanars skulder er faldet af. Niki har et eller andet med benene.

Kærlig hilsen og tak til alle fra Skizombierne
En Særlig tak til TrygFonden

Bliv en del af
TrygFondens
Netværk

NB: Hjemme igen: Vi blev alle gode til at stå på ski, og drengene også til skihop. Vi fik alle vores lemmer med hjem igen og ingen brækkede noget.

Blív medlem af Borgere for Asyl
Handling skaber forvandling

Støttebidrag indbetales til vores bankkonto i Merkurbank:

Reg. nr.: 8401 konto nr.: 103 8399